

Na podporu vzdělávání žáků se SVP existuje v České republice síť školských poradenských zařízení (pedagogicko-psychologických poraden, speciálně pedagogických center a středisek výchovné péče), které úzce spolupracují se školními poradenskými pracovišti. Nedílnou součástí práce se žáky se SVP tak je pravidelné informování učitelů ze strany školských poradenských pracovišť. Například individuální vzdělávací plán je přínosem pro žáka zejména tehdy, je-li správně dodržován a jsou vhodně uplatňovány metody a formy výuky či hodnocení v něm obsažené.

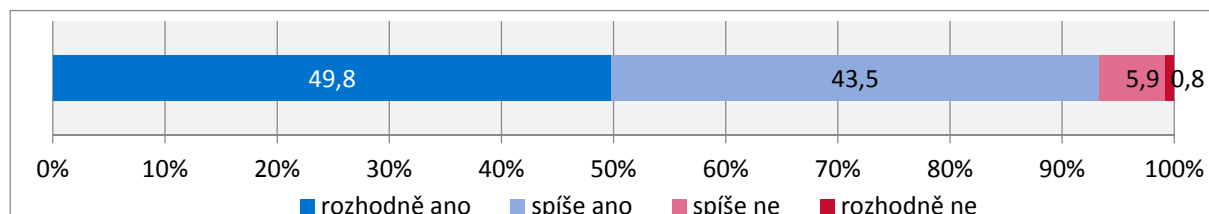
Při hospitacích bylo zjišťováno, zda vyučující absolvovali další vzdělávání zaměřené na žáky se SVP, a pokud ano, zda proběhlo v posledních třech letech nebo dříve. Pětina učitelů se v této oblasti vzdělávala v posledních třech letech. V necelých dvou pětinách hodin učitelé uvedli, že takového vzdělání se účastnili před třemi a více lety. Přibližně stejný podíl učitelů uvedl, že další vzdělávání zaměřené na žáky se SVP nikdy neabsolvoval (42 %, na 2. stupni to byla dokonce polovina učitelů).

Z údajů za celou školu vyplývá, že v necelé polovině škol se žádný z pedagogických pracovníků v posledním uzavřeném školním roce neúčastnil DVPP zaměřeného na podporu žáků se SVP. Na školách, kde se učitelé do tohoto DVPP zapojili, to byl nejčastěji jeden až dva učitelé. Častěji se tohoto DVPP účastnili učitelé velkých a úplných škol a učitelé škol, kam žáci se SVP již docházejí. Dalšího vzdělávání zaměřeného na speciální pedagogiku se v posledním školním roce účastnili pedagogičtí pracovníci v pětině škol.

Kromě podpory ve formě DVPP mohou učitelé zároveň také sdílet své zkušenosti s dalšími kolegy nebo se inspirovat praxí na jiných školách. Učitelé chodí na vzájemné hospitace a sdílejí zkušenosti se vzděláváním žáků se SVP v 53,5 % škol. Mírně častěji využívají vzájemných hospitací učitelé ve školách, kde se vzdělávají sociálně znevýhodnění žáci. Návštěvu jiné školy s cílem získávat zkušenosti v oblasti rovného přístupu a inkluze realizují učitelé v 24,7 % škol.

Pro posouzení funkčnosti poradenského systému byla hodnocena spolupráce mezi jednotlivými aktéry vzdělávacího procesu (tj. spolupráce výchovného poradce se školským poradenským zařízením, účinná komunikace mezi ním a pedagogickým sborem včetně informování rodičů), dodržování doporučení školských poradenských zařízení, vedení evidence žáků se SVP, projednávání vzdělávacích strategií na pedagogických radách, případně metodických sdruženích či předmětových komisích. Pozornost byla zaměřena také na vhodnost zvolených metod a forem vzdělávání, nastavené podmínky pro žáky se SVP přímo ve výuce a způsob jejich hodnocení.

Graf č. 2 Funkčnost systému školního poradenství (podíl škol v %)

Systém školního poradenství byl jako funkční vyhodnocen v 93,3 % škol. Problematická zůstává oblast IVP – jejich zpracování a vyhodnocování. Rizika ve funkčnosti školního poradenství byla zaznamenána ve větší míře v málotřídních školách a školách, kde nejsou vzdělávání žáci se SVP. To, zda byl školní poradenský systém hodnocen jako funkční, záviselo zčásti i na tom, zda má škola k dispozici výchovného poradce a školního metodika prevence. Dostupnost specializovaných pozic v základních školách zobrazuje následující graf č. 3.